

ἠθικοῦς χαρακτῆρας ἐν ἡλικίᾳ 99 ἐτῶν ὅπερ δεικνύει ἐνταυτῷ τὴν ἀκμάζουσιν κρίσιν αὐτοῦ, τὸ ἀστεῖον τῆς φυσικῆς διαθέσεως, καὶ τὴν ἀδούλωτον παρατήρησιν, ὅτι διέκρινεν οὕτω καλῶς τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰ γελοῖα ἐλαττώματα τῶν συγχρόνων. Ἐξῆσεν 107 ἔτη, καταγι-nόμενος εἰς τὴν σπουδὴν μέχρι τέλους ζωῆς. Λέγουσιν, ὅτι ἀποθνήσκων, παρεπονεῖτο εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀρκετοὺς χρόνους, διὰ νὰ τελειοποιῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· τοῦτο δεικνύει πόσον συνησθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιμελείας τοῦ λογικοῦ· ὅθεν ἐσυ-νείβριζε πολλάκις νὰ λέγῃ, ὅτι ἡ ἀνωφελὴς ἀνάλωσις τοῦ χρόνου εἶναι ἡ πλεόν ἄξιοκατάκριτος ἀσωτία. Οὕτω καὶ ὁ σοφὸς Πλούταρχος διη-γᾶται περὶ τοῦ Ἀρχιμήδους, ὅτι καὶ ἐνῶ ἐλοῦετο, ἔγραφε γεωμετρικὰ σχήματα, καὶ ἔλυε μαθηματικὰς προτάσεις· ὅτι ἀφοῦ διὰ τῶν μηχανῶν αὐτοῦ ἀντίστη πολὺν καιρὸν εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Ῥωμαίων, ἐνῶ ἡ πατρίς αὐτοῦ τέλος πάντων ἡχμαλωτίζετο, αὐτὸς καὶ τὴν ὥραν ἐκείνην κατεγίνετο εἰς λύσιν τινὸς προβλήματος· καὶ ὅ-τε αἰφνιδίως ἐπελθὼν στρατιώτης Ῥωμαῖος, ἐζήτηε νὰ φέρῃ αὐτὸν αἰχμάλωτον πρὸς τὸν στρατηγὸν Μάρκελλον, εἶπε νὰ προσμενῇ ὀλίγον (4)· ὁ δὲ ἑαυτοῦ θυμωθεὶς ἐθανάτωσεν αὐτόν !

ΚΙΚΕΡΩΝ.

Κικέρων, Μάρκος Τύλλιος, Ῥωμαῖος ρήτωρ καὶ φιλόσοφος, ἐγεννήθη ἐν Ἀρπίνῳ, πόλει τῆς Ἰταλίας, τὸ 105 πρὸ Χριστοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔδειξε θαυμαστὴν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ υἱοῦ του, ἐξαποστείλας αὐτὸν εἰς Ῥώμην, διὰ νὰ διδαχθῇ τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν καὶ Φιλοσοφίαν, εἰς ἃ καὶ ἐπέδωκε λαμπρῶς, καὶ ἐστάθη μέγας φιλό-σοφος καὶ ρήτωρ. Ἀφοῦ δὲ ἐδοξασε καὶ ἔσωσε τὴν πατρίδα αὐτοῦ διὰ τῆς σοφίας καὶ ἀρετῆς, ἐθανατώθη ἀπανθρώπως τὸ 43 πρὸ Χριστοῦ διὰ προσταγῆς τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου ὑπὸ Ῥωμαίου τινὸς Ποπιλίου λε-γομένου, ὃν εἶχε σώσει κατηγορηθέντα ποτὲ ἐπὶ πατροκτονίᾳ. Τὰ σωζόμενα συγγράμματα τοῦ Κικέρωνος εἶναι τέχνη ῥητορικὴ, λόγοι, ἐπιστολαί, πολιτικά, ἠθικά, κτλ. ἀξιόλογα τὰ πάντα διὰ τὴν πολυ-μάθειαν καὶ βιβλίων κρίσιν αὐτοῦ. Θεωρούμενος δὲ κατὰ τὸν κοινωνι-κὸν αὐτοῦ βίον, ἐστάθη ἐνάρετος, ἀστεῖος, καὶ κατὰ πάντα ἀξιαγάπη-τος· τὸ μόνον ἐλάττωμα αὐτοῦ ἦτο, ὅτι ἡγάπα παραπολὺ τὴν εἰρω-νείαν.

Ὅτε τις τῶν ρητόρων, Μάρκος Ἄππιος ὀνομαζόμενος, συνηγορῶν περὶ τινος μεγάλης δίκης, ἔλεγεν, ὅτι ὁ φίλος, ὑπὲρ οὗ συνηγόρει, πα-ρεκάλεισεν αὐτόν νὰ δεῖξῃ μεγάλην προσοχὴν, ἀκρίβειαν, πολυμαθειαν,